

ਕਹਾਣੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਸੰਯੋਜਨ

ਜਦੋਂ ਤੁਹਾਡਾ ਬੱਚਾ ਕਹਾਣੀ ਸੁਣਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਦੀ ਸ਼ੈਲੀ ਵੱਲ ਜਾਂਦੇ ਹੋ, ਜਾਂ ਫੇਰ ਡੀ ਵੀ ਡੀ ਲੱਭਦੇ ਹੋ ਜਿਹੜੀ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਲਈ ਚਲਾ ਸਕੇ? ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਅਜਿਹਾ ਕਰਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਕੁੱਝ ਅਸਾਨ ਜਿਹੇ ਸੰਯੋਜਨ ਅਤੇ ਸਿਖਾਉਣ ਦੇ ਸੁਨਹਿਰੀ ਮੌਕੇ ਗੁਆ ਰਹੇ ਹੋ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਕ ਇੰਚ ਵੀ ਹਰਕਤ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਉਹ ਸਭ ਮੌਜੂਦ ਹੈ ਜੋ ਤੁਹਾਨੂੰ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਕ ਪਲ ਲਈ ਸੋਚੋ ਅਤੇ ਯਾਦ ਕਰੋ, ਫੇਰ ਬੈਠ ਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਰਿਵਾਰਿਕ ਕਹਾਣੀ ਸੁਣਾਓ। ਸ਼ੁਰੂ ਵਿਚ ਇਹ ਸ਼ਾਇਦ ਅਜੀਬ ਲਗੇ, ਪਰ ਜਲਦੀ ਹੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਅਹਿਸਾਸ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਮਾਪਿਆਂ ਵਾਲਾ, ਇਕ ਲਾਭਦਾਇਕ ਮਾਪਿਆਂ ਲੱਭ ਲਿਆ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਸਾਰਿਆਂ ਲਈ ਦਿਲਪਚਰਾਵਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਪਰਿਵਾਰਿਕ ਯਾਦਾਂ (Family memories)

ਪਰਿਵਾਰਿਕ ਕਹਾਣੀ ਸੁਣਾਉਣ ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿਸੇ ਪੁਰਾਣੀ ਗੱਲ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਫੇਰ ਇਸ ਵਿਚ ਕੁੱਝ ਜਾਨ ਪਾਉਣੀ। ਹੇਠਾਂ ਕੁੱਝ ਵਿਚਾਰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ।

- ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਬਾਰੇ ਹੀ ਕੁੱਝ ਦੱਸੋ: ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਨਾਮ ਕਿਵੇਂ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ; ਜਿਸ ਦਿਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਜਨਮ ਹੋਇਆ; ਜਦੋਂ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਦਾਦਾ, ਦਾਦੀ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ।
- ਆਪਣੇ ਬਾਰੇ ਅਤੇ ਆਪਣੀਆਂ ਯਾਦਾਂ ਬਾਰੇ ਗੱਲ ਕਰੋ: ਤੁਸੀਂ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡਾ ਸਾਥੀ ਕਿਵੇਂ ਮਿਲੇ, ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਤੋਹਫਾ ਜੋ ਅੱਜ ਤੱਕ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮਿਲਿਆ ਹੈ, ਛੋਟੇ ਹੁੰਦੇ ਸਮੇਂ ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਡਰ ਗਏ ਸੀ।
- ਆਪਣੇ ਪਰਿਵਾਰ ਦੀਆਂ ਜੜ੍ਹਾਂ (ਮੂਲ) ਵੱਲ ਦੇਖੋ: ਉਹ ਕਹਾਣੀਆਂ ਯਾਦ ਕਰੋ ਜਦੋਂ ਕਿ ਤੁਹਾਡੇ ਮਾਪੇ ਵੱਡੇ ਹੋ ਰਹੇ ਸਨ; ਜੇਕਰ ਤੁਹਾਡਾ ਪਰਿਵਾਰ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਜਗ੍ਹਾ ਤੋਂ ਆਇਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਉਸ ਜਗ੍ਹਾ ਬਾਰੇ ਕਹਾਣੀਆਂ ਸੁਣਾਓ, ਕਿ ਉਹ ਜਗ੍ਹਾ 500 ਜਾਂ 5000 ਕਿਲੋਮੀਟਰ ਦੂਰ ਸੀ।
- ਆਪਣੇ ਆਲੇ ਦੁਆਲੇ ਦੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਤੋਂ ਪ੍ਰੇਰਨਾ ਲਓ: ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦੱਸੋ ਕਿ ਇਹ ਫੁਲਦਾਨ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਕਿਵੇਂ ਆਇਆ; ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਉਸ ਛੁੱਟੀ ਬਾਰੇ ਦੱਸੋ ਜਦੋਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਨਿਸ਼ਾਨੀ ਦੇ ਤੌਰ ਤੇ ਇਹ ਚੌਮਚ ਖਰੀਦਿਆ ਸੀ।
- ਮੌਸਮ ਦੇ ਬਾਰੇ ਕਹਾਣੀ ਸੁਣਾਓ: ਜੇਕਰ ਫ਼ਾਲ ਦਾ ਮੌਸਮ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਹੈਲੋਵੀਨ ਦੇ ਕਾਸਟਿਉਮ ਬਾਰੇ ਦੱਸੋ; ਜੇਕਰ ਸਰਦੀ ਦਾ ਮੌਸਮ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਸਕੈਟਿੰਗ ਅਤੇ ਬਰਫ਼ ਵਿਚ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਾਹਸ ਵਾਲੇ ਕੰਮਾਂ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ।

ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਕਹਾਣੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਜਗ੍ਹਾ ਤੇ ਸੁਣਾ ਸਕਦੇ ਹੋ, ਜਿਥੇ ਵੀ ਤੁਸੀਂ ਦੋਨੋਂ ਜਠੇ ਇਕੱਠੇ ਹੋਵੋ। ਚਾਹੇ ਤੁਸੀਂ ਲੈਂਡਰੀ ਦੇ ਕੱਪੜੇ ਸੰਭਾਲ ਰਹੇ ਹੋ, ਗਰੋਸਰੀ ਲੈਣ ਜਾ ਰਹੇ ਹੋ, ਬਸ ਸਟਾਪ ਵੱਲ ਜਾ ਰਹੇ ਹੋ, ਜਾਂ ਦਿਨ ਦੇ ਖਤਮ ਹੋਣ ਤੇ ਆਪਣੇ ਹਨੇਰੇ ਸੌਣ ਦੇ ਕਮਰੇ ਵਿਚ ਇਕੱਠੇ ਕਲੱਲ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ।

ਕਹਾਣੀਆਂ ਸੁਣਾਈਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਵਿਖਿਆਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ।

ਕਹਾਣੀ ਸੁਣਾਉਣਾ ਦੋ-ਪਾਸਾ ਵਾਰਤਾਲਾਪ ਹੈ, ਕਾਫ਼ੀ ਹੱਦ ਤੱਕ ਗੱਲ ਬਾਤ ਕਰਨ ਵਰਗਾ। ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਉਮੀਦ ਰੱਖੋ ਕਿ ਤੁਹਾਡੇ ਬੱਚੇ ਕਹਾਣੀ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਰੋਕ ਕੇ ਸਵਾਲ ਪੁੱਛਣਗੇ ਜਾਂ ਕਹਾਣੀ ਦਾ ਬਿਊਰਾ ਸਹੀ ਕਰਨਗੇ। ਤੁਸੀਂ ਕਹਾਣੀ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮੁਤਾਬਿਕ ਬਣਾ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਕਹਾਣੀ ਉਦੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰੋ ਜਦੋਂ ਉਹ ਤਿਆਰ ਹੋਣ ਅਤੇ ਉਦੋਂ ਖਤਮ ਕਰ ਦਿਉ ਜਦੋਂ ਉਹ ਬੋਚੋਨ ਹੋ ਜਾਣ।

ਸੰਕੇਤ ਅਤੇ ਸੁਰ ਦਾ ਇਸਤੇਮਾਲ ਕਰ ਕੇ ਕਹਾਣੀ ਦੇ ਅਸਰ ਨੂੰ ਵਧਾਓ। ਅਭਿਆਸ ਨਾਲ, ਤੁਸੀਂ ਅਵਾਜ਼ ਦੇ ਉਤਾਰ-ਚੜ੍ਹਾਅ ਅਤੇ ਗਤਿ, ਅਤੇ ਆਪਣੀਆਂ ਹਰਕਤਾਂ, ਸੰਕੇਤਾਂ ਅਤੇ ਅਟਕਣ ਬਾਰੇ ਨਿਪੁੰਨ ਹੋ ਜਾਵੋਗੇ। ਤੁਹਾਡੀ ਸ਼ਿਸ਼ਟਤਾ ਦਾ ਥੋੜ੍ਹਾ ਜਿਹਾ ਵਧਾ-ਚੜ੍ਹਾਅ ਤੁਹਾਡੇ ਛੋਟੇ ਸਰੋਤੇ ਨੂੰ ਮੋਹਿਤ ਕਰ ਦੇਵੇਗਾ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਗੱਲ ਬਾਤ ਵਿਚ ਛੋਟਾ ਮੋਟਾ ਵਿਸਤਾਰ ਭੁੱਲ ਜਾਣਾ ਕੋਈ ਵੱਡੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ। ਕਹਾਣੀ ਸੁਣਾਉਣ ਵਾਲੇ ਅਕਸਰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਾਕਾਂਸ਼ਾਂ ਨਾਲ ਕਹਾਣੀ ਦਾ ਰੁੱਖ ਬਦਲ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, “ਕੀ ਮੈਂ ਇਹ ਦੱਸਿਆ ਸੀ...” ਜਾਂ “ਹੁਣ ਤੱਕ ਜੇ ਮੈਂ ਭੁੱਲ ਗਈ ਉਹ ਇਹ ਸੀ...”

ਕਹਾਣੀਆਂ ਅਤੇ ਬਕ ਬਕ ਕਰਨ ਵਿਚ ਇਹ ਫ਼ਰਕ ਹੈ ਕਿ ਕਹਾਣੀ ਕੋਈ ਸੰਦੇਸ਼ ਦਿੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਕੁੱਝ ਅਜਿਹਾ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਜਾਨਣ ਯੋਗ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਸ਼ਾਇਦ ਕਹਾਣੀ ਦਾ ਮੁੱਖ ਪਾਤਰ ਇਮਾਨਦਾਰ, ਲੋਭੀ, ਦਲੇਰ ਜਾਂ ਢੀਠ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਕਾਰਨ ਕੋਈ ਮੁਸ਼ਕਿਲ, ਕੋਈ ਸੰਕਟ ਜਾਂ ਕੋਈ ਮਜ਼ਾਕਿਆ ਸਥਿਤੀ ਪੈਦਾ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਆਪਣੇ ਸਰੋਤਿਆਂ ਨਾਲ ਸ਼ੁਗਲ ਕਰੋ (Play to your audience)

ਜਲਦੀ ਹੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿ ਤੁਹਾਡੇ ਬੱਚੇ ਕਿਹੋ ਜਿਹੀ ਕਹਾਣੀ ਸੁਣਨਾ ਪਸੰਦ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਜਦੋਂ ਬੱਚੇ ਬਹੁਤ ਛੋਟੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਉਹ ਓਹੀ ਕਹਾਣੀ ਦੁਬਾਰਾ ਦੁਬਾਰਾ ਸੁਣਨਾ ਪਸੰਦ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਗਾਣੇ ਦੇ ਦੁਹਰਾਏ ਗਏ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਾਂਗ ਕਹਾਣੀ ਵਿਚਲੇ ਵਾਕਾਂਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਦੁਬਾਰਾ ਦੁਬਾਰਾ ਸੁਣਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਗਾਂ ਦਾ ਮੁਅਅਅਅ ਅਤੇ ਘੰਟੀਆਂ ਦਾ ਡਿੰਗ ਡਾਂਗ ਵੱਜਣਾ ਯਕੀਨਨ ਹੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਧਿਆਨ ਖਿੱਚੇਗਾ।

ਵੱਡੇ ਬੱਚੇ ਮੁੱਠਭੇੜ, ਅਚੰਭੇ ਅਤੇ ਨਾਟਕੀ ਕਹਾਣੀਆਂ ਪਸੰਦ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਕਿਸ਼ੋਰ, ਆਪਬੀਤੀ ਵਾਲੀਆਂ ਕਹਾਣੀਆਂ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਸ਼ਰਮਿੰਦਗੀ, ਜਾਂ ਬੇਚੈਨੀ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤੀ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਤੁਸੀਂ ਕੋਈ ਗਲਤੀ ਕੀਤੀ ਹੋਵੇ, ਇਹੋ ਜਿਹੀਆਂ ਕਹਾਣੀਆਂ ਪਸੰਦ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਸੁਣ ਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਤਸੱਲੀ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਉਮਰ ਦੇ ਸੀ ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਵੀ ਬਿਲਕੁਲ ਇਹੋ ਜਿਹੀਆਂ ਹੀ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਤੰਗ ਕਰਦੀਆਂ ਸਨ।

ਇਸ ਦਾ ਕੀ ਲਾਭ ਹੈ? (What's the benefit?)

ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਕਹਾਣੀ ਆਪਣੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿਚ ਸੁਣਾਉਣ ਦੇ ਕਈ ਕਾਰਨ ਹਨ।

- ਕਹਾਣੀ ਸੁਣਾਉਣ ਦਾ ਸਮਾਂ ਪਰਿਵਾਰਿਕ ਰਿਸ਼ਤਿਆਂ ਨੂੰ ਮਜ਼ਬੂਤ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਬੱਚੇ ਇਕ ਮਨਪਰਚਾਏ ਵਾਲਾ ਅਤੇ ਸਿਰਜਨਾਤਮਕ ਤਜਰਬਾ ਆਪਸ ਵਿਚ ਵੰਡਦੇ ਹੋ। ਅਤੇ ਨਾਲ ਦੀ ਨਾਲ, ਤੁਹਾਡੇ ਬੱਚੇ ਤੁਹਾਡੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਬਾਰੇ ਜ਼ਿਆਦਾ ਜਾਣਕਾਰੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਪ੍ਰਤੀਕਿਰਿਆਵਾਂ ਬਾਰੇ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਜੜ੍ਹਾਂ ਬਾਰੇ ਗਿਆਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦੇ ਹਨ।
- ਬੱਚੇ ਇਕਾਗਰਚਿਤ ਹੋਣਾ ਸਿੱਖਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਚੁਸਤ ਸਰੋਤੇ ਬਣਦੇ ਹਨ।
- ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਦੀ ਕਲਪਨਾ ਨੂੰ ਕਹਾਣੀ ਵਿਚਲੇ ਸ਼ਾਬਦਿਕ ਚਿਤਰਣ ਦੁਆਰਾ ਵਿਕਸਿਤ ਕਰਦੇ ਹੋ।
- ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਭਾਵਨਾਤਮਕ ਸਥਿਤੀਆਂ ਨਾਲ ਜੁੜਣ ਵਾਲੀਆਂ ਕਹਾਣੀਆਂ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਆਪਣੀਆਂ ਮਜ਼ਬੂਤ ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਤੋਂ ਛੁਟਕਾਰਾ ਦਿਵਾ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਉਦਾਹਰਣ ਦੇ ਤੌਰ ਤੇ, ਕਿਸੇ ਕਹਾਣੀ ਵਿਚ, ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਡਰ ਨੂੰ ਭਾਂਪ ਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਚਿੰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਇਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਬੁਰੀਆਂ ਯਾਦਾਂ ਵੀ, ਮੁਸ਼ਕਿਲਾਂ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚੋਂ ਕਿਵੇਂ ਨਿਕਲਿਆ ਜਾਵੇ, ਕਹਾਣੀ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਨਾ ਹੋ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ।
- ਕਦੀ ਕਦੀ ਤੁਸੀਂ ਬਜਾਏ ਭਾਸ਼ਨ ਦੇ ਕਹਾਣੀ ਦੁਆਰਾ ਬੱਚੇ ਦਾ ਮਾਰਗ-ਦਰਸ਼ਨ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਜੇਕਰ ਬੱਚਾ ਕਿਸੇ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਦੌਰ ਵਿਚੋਂ ਗੁਜ਼ਰ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਤੁਸੀਂ ਇਕ ਕਹਾਣੀ ਸੁਣਾ ਸਕਦੇ ਹੋ ਜਿਸ ਵਿਚ ਕਹਾਣੀ ਦਾ ਮੁੱਖ ਪਾਤਰ ਵੀ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਵਿਚੋਂ ਗੁਜ਼ਰ ਰਿਹਾ ਹੋਵੇ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਰਕੇ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਇਕ ਪਾਇਦਾਨ ਘੱਟ ਕਰਕੇ ਸਥਿਤੀ ਦਾ ਜਾਇਜ਼ਾ ਲੈਣ ਵਿਚ ਮਦਦ ਕਰਦੇ ਹੋ। ਅਕਸਰ ਇਸ ਦੂਰੀ ਤੋਂ ਆਮ ਤੌਰ ਤੇ ਨਤੀਜਿਆ ਦਾ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਲਗਾਉਣਾ ਅਸਾਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਕਹਾਣੀ ਦੇ ਵਿਚ ਕਿਸੇ ਸਮੇਂ ਰੁੱਕ ਕੇ ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਪੁੱਛ ਸਕਦੇ ਹੋ, “ਤੁਸੀਂ ਕੀ ਸੋਚਦੇ ਹੋ ਹੁਣ ਕੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ?” ਜਾਂ “ਤੁਸੀਂ ਕੀ ਸੋਚਦੇ ਹੋ ਕਿ ਹੁਣ ਇਸ ਇਨਸਾਨ ਨੂੰ ਕੀ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ?”

ਇਕ ਵਾਰੀ ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਕਹਾਣੀ ਸੁਣਾਉਣ ਲੱਗ ਗਏ, ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਸ ਦੀ ਸਮਝ ਆ ਜਾਵੇਗੀ ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਸ਼ਾਂਤ ਇਕੱਠੇ ਬਿਤਾਏ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਸਮੇਂ ਲਈ ਕਹਾਣੀਆਂ ਇਕੱਠੀਆਂ ਕਰਨ ਲੱਗ ਜਾਉਗੇ। ਸ਼ੁਰੂ ਕਰੋ, ਕੁੱਝ ਕਹਾਣੀਆਂ ਸੁਣਾਓ!

1977 ਵਿਚ ਜੇਨ ਵਾਟਰਸਟਨ ਦੁਆਰਾ ਲਿਖਤ ਓਰਿਜਿਨਲ ਐਫ ਆਰ ਪੀ ਕੈਨੇਡਾ ਰਿਸੋਰਸ ਸੀਟ ਤੋਂ ਰੂਪਾਂਤਰਿਤ

Connecting Through Stories

When your children ask for a story, do you head for the bookshelf, or look for a DVD you can play? If you do, you're missing a golden opportunity to do some easy connecting and coaching. You've got everything you need without moving an inch. Take a moment to think and remember, then sit down and tell them family tale. It may seem awkward at first, but soon you'll realize you've developed a useful parenting tool that's fun for all.

Family memories

Telling a family story involves choosing a memory and giving it some life. Here are some ideas:

- Tell them something **about themselves**: where their names come from; the day they were born; the first time their grandparents saw them.
- Talk **about yourself** and your own memories: the way you and your partner met, the best gift you ever received, the time you were most scared when you were little.
- Look back to your **family's roots**: try to remember stories about when your own parents' were growing up; if your family came from elsewhere, tell your children stories about that place, whether it was 500 or 5000 kilometres away.
- Get inspiration from the **things around you**: tell them how that vase on the shelf came into your collection; talk about the holiday you went on when you bought that souvenir spoon.
- Tell a story about the **season**: if it's fall, tell about Hallowe'en costumes; if it's winter, remember back to skating and adventures in the snow.

Storytelling can happen anywhere you and your children are together. You can be sorting laundry, driving to the grocery store, walking to the bus stop... or cuddling together in a darkened bedroom at the end of the day.

Stories are told, not recited

Telling a story is a **two-way communication**, very like having a chat. Expect your children to jump in to ask a question or correct a detail. You can tailor your story just to suit them. The story starts when they are ready and wraps up when they become restless.

Learn to use **gestures** and **tone** to enhance your story. With practice, you'll be able to pitch and pace your voice and use movements, gestures and pauses. A bit of exaggeration of usual mannerisms will captivate your young listeners. As in any conversation, forgetting a detail is not a big problem. Storytellers often make detours with phrases like, "Did I mention that..." or "What she'd forgotten until just this moment was that..."

The difference between stories and chatter is that stories have a **point to make**. Something happens that is worth knowing. Perhaps the main character is honest, stingy, confident or overbearing. and it caused a problem, a crisis or a humorous situation.

Play to your audience

You'll soon learn what kind of story your children enjoy. When they're very young, children like to hear the same story over and over again. They also like repetition of phrases within the story, like the refrain in a song. Sound effects, like cows that moooo and bells that go ding dong, are also a sure bet to get their attention.

Older children go for action, surprises and drama. Teenagers like personal experience stories, especially ones about times when you were embarrassed or anxious or made mistakes. It's reassuring to know that the same difficult emotions plagued you when you were their age.

What's the benefit?

There are all sorts of reasons to tell your children stories in your own words.

- Story time builds **family connections**. You and your children share a fun, creative experience. At the same time, your children are learning more about your life, your reactions and your roots.
- Children learn to **concentrate** and become active listeners.
- You stretch children's **imagination** with the word pictures you draw in your stories.
- When you tell stories that involve **dealing with difficult emotions**, you can give children relief from their own strong feelings. For instance, in a story, you can acknowledge children's fears and calm their worries. Even bad memories can inspire tales about difficulties lived through and overcome.
- Sometimes you can use stories **to provide children with guidance** without lecturing. If a child is facing a tough situation, you can tell a story where the main character is dealing with a similar problem. In this way, you help the child look at the situation one step removed. Often it's easier to consider consequences from this distance. You can stop at one point and ask, "What do you think might happen now?" or "What do you think this person should do?"

Once you get started, you'll catch the bug and start saving up stories for quiet moments together. Go ahead, tell a few tales!

adapted from an original FRP Canada resource sheet written in 1997 by Jane Waterston